

Jubileum az Apáthyban

(Folytatás az 1. oldalról.)

dalmi összeállításban a kollégium lakói tolmácsolták névadójuk, Apáthy István néhány költeményét.

A műsort követően a kollégium folyosóján az Apáthy István emléktárgyaiból rendezett kiállítást tekinthették meg a vendégek, majd a régi kollégisták késs estébe nyúló beszélgetésen idézték fel emlékeiket, legkedvesebb élményeiket — a kollégium mai birtokosainak. A társalgás fültnai sok érdekességet tudhat meg a létesítmény harminc éves történetéből: a kezdeti időszak diákönkormányzatáról, arról, hogy 1951-ben a NÉKOSZ megszűnésével egyidőben ugyan diákotthonná alakították át az

intézményt, ez azonban korántsem jelentette, hogy diákszálló lett volna. Továbbá arról, hogy 1957-ben az ország első KISZ-kollégiuma lett az Apáthy.

Másnap délelőtt az egykori és jelenlegi kollégisták megkoszorúzták a kollégium névadójának szobrát a Dóm téri pantheonban, majd a Belvárosi temetőben helyezték el a kegyelet virággal Apáthy Istvánnak, valamint dr. Pignitzky Györgynek, a kollégium volt igazgatójának sírjánál. Délután az orvosegyetemi kollégiumok közötti sportversenyekre került sor a SZOTE-pályán, este pedig az Apáthy tanulóijában rendezett kulturális vetélkedővel és az azt követő disco-val zárult a kétnapos ünnepségsorozat.

(szalay)

Az ünnepségen megjelentek egy csoportja

Nem csak negyedévben

Ha egy tanárokat képző felsőoktatási intézményben négy évet kell az iskolapadban eltölteni, akkor nyilván a tananyagot is négy egyenlő részre osztják — elmélkedik a kérdésen a kívülálló. A dolog távolról sem ilyen egyszerű, elemi matematikai művelettel pedig kevésbé oldható meg — teszi hozzá a beavatott.

A probléma azonban még ennél is bonyolultabb, ha azt nézzük, hogy a tanárképző főiskolák alapvető és elsődleges célja: az általános iskolák felsőtagozatai részére a pedagógusok nevelése és felkészítése. Ami szükségessé teszi, hogy az elméleti oktatás mellett a gyakorlati képzés egyaránt színvonalas legyen. A tanrendben persze nem úgy tükröződik ez az elv, hogy kettővel oszthatunk: két év elméleti, két év gyakorlati képzés. Hanem hogyan?

Tapasztalatszerzés és önállóság

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán az addig elért eredményeket és a következő évek célkitűzéseit nemrégiben a főiskolai tanács tárgyalta, hosszas előkészítő munka után. Legutóbb 1973-ban foglalkoztak a gyakorlati képzés helyzetével. Azóta (1976-ban) létrehozták a Gyakorlati Képzési és Módszertani Bizottságot, amely fontos feladatának tekinti a gyakorlati képzés színvonalának további emelését. Célja a tantárgypedagógiát oktató tanárok és a gyakorló iskolai szakvezetők továbbképzése és az általános iskolákkal való kapcsolattartás, tapasztalatszerzés.

A tanácsülés megállapította, hogy a főiskolai képzés jelenlegi rendszere több vonatkozásban jobb az ezt megelőzőnél. A jelölték a tanítással például egy fél-évevel előbb ismerkednek meg. A gyakorlati képzés területe gazdagabb lett, a megfigyelésről a súlypont a hallgatói tevékenységre tevődött át.

Az első öt féléven a hallgatók csoportos hospitálisok keretében szereznek pszichológiai, didaktikai, nevelésméleti és tantárgypedagógiai tapasztalatokat fél-évenként 1, illetve 2 órában. A főiskolások ezt az óraszámot keveslik, de a probléma a tanuló-csoportok nagy száma miatt egyelőre megoldhatatlan. A hallgatóknak helyt kell állniuk az úttörőmunka területein is, ezért úttörővezetői alapképzést kapnak. Az utóbbi időkben egyébként örömdetesen javult a hallgatók viszonya az általános iskolai mozgalmi tevékenységhez. A KISZ-bizottság kezdeményezésére e tanévben 66 elsőéves hallgató az ifivezetést, 16 hallgató pedig a tanyai gyerekek segítségét vállalta.

A hatodik félévtől aztán nagy szerepet kap a szakvezető tanár. Ettől kezdve a hetenkénti csoportos hospitálisok a következőképpen zajlanak le: először egy előkészítő, utána egy bemutató órát tartanak, legvégül pedig elemzik a tapasztalatokat. A hallgatók magas létszáma miatt a szakvezetők kénytelenek hamar áttérni az egyéni tanításokra, ami a hatodik és a hetedik félévekben egységesen két hét. A módszer azért jó, mert a két szaktárgy tanítása nem zsúfolódik össze egy hétre, hanem két hét alatt arányosan oszlik el, és lehetővé teszi az elmélyültebb iskolai munkát. A hallgatók kéthetes gyakorlatuk során tevékenyen bekapcsolódnak a szakvezető tanár munkájával egybeeső tanítási órák és iskolai kívüli feladatok megvalósításába: hospitálnak más órákon, órákai szünetekben a folyósóügyeletben, szakkörökön, az ifjúsági mozgalomban tevékenykednek. A napközi otthoni gyakorlat is szerves része a gyakorlóhétnak.

Kedvező és zavaró tényezők

Ilyen előkészítő munkálatok dobják be a hallgatókat a mélyvízbe, azaz sor kerül az úgynevezett külső iskolai gyakorlatra. A nyolcadik félévben legalább harminc órát kell tanítani, 2 osztályfőnöki órát, két alkalommal pedig 5–5 napközi otthoni foglalkozást vezetnek le. Ezt az időszakot röviden a hivatás gyakorlása főpróbájának is lehet nevezni.

Intenzív és sokoldalú a tanszékek és a gyakorló iskolák kapcsolata. Sikeresnek mondhatók például az általános tanszékekkel és a tantárgypedagógusokkal szervezett csoportos hospitálisok. Az oktatók rendszeresen látogatják a hallgatók óráit; a Gyakorlati Képzési és Módszertani Bizottság elkezdte a szakvezetők továbbképzését; az Oktatástechnikai Csoport tanfolyamokat szervez.

Hiányzik viszont a tantárgypedagógiai kabinet, a módszertani szertárhelyiség, kevés van a tankönyvekből, módszertani kiadványokból. Gondot okoz továbbá a technikai eszközök állandó helyszínre szállítása. A felsorolt negatívumok csak azt jelzik, hogy a tanári pályára való felkészítésben a tanszékek oktatói, a gyakorló iskolák tanárai és a hallgatók közös felelősségét növelni kell. A képzés további korszerűsítése érdekében már kidolgozott feladatterve van a főiskolának, amely a hallgatók igényeit kielégíteni, a meglévő hiányosságokat pedig pótolni igyekszik.

—fk—

HA-TE-PÉS NAP!

— Hat epés nap a főiskolán —

Ha-Te-Pés' Hat epés nap? Vagy talán a Fülös legújabb száma keresztretjvény-pályázatának megoldása? Nem egészen. Az új, többértelmű mozaikszó megfejtése a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola három kollégiumának nevében keresendő — ami köztudottan Hámán, Teleki, Petőfi. Némi ékezetmódosítással ezekből a közismert tulajdonnevekből született meg a Ha-Te-Pés. És, hogy mi a születés oka? Az, hogy a kollégiumi napokat idén is közösen rendezték meg. Természetesen most is a humor, a nevetés volt a főszereplő. „Nagy nevek” nélkül, saját erőből jót szórakozni egymáson, egymással, mi több, saját magunk botlásain — ez volt a cél.

AZ ELSŐ EPÉS NAPON: Gergely János, a pécsi főiskola tanszékvezetője tartott előadást Nyelvi humor, szójátékok címmel a Tamási Áron klubban. Nem is előadás volt ez, sokkal inkább egy rendkívül szellemes, kellemes, tanulságos és szórakoztató műsor.

Hála a néhány kollégista rendkívüli szorgalmának, jó előadókészségének megismerkedhettünk ezen a napon néhány magyar óros látnivalóival, műemlékeivel. Sőt, a Távolságra is eljutottunk Hankó László harmadéves, földrajz—rajz szakos hallgató közreműködésével. Igaz, csak képzeletben. Így is sok érdekességet megtudhatunk azonban a Japán esztétikáról tartott előadásában.

A MÁSODIK EPÉS NAPON: egy gombostűt nem lehetett leejteni a TÁ-klubban, olyan nagy tömeg gyűlt össze. Nem véletlenül, hiszen ezen az estén volt a kollégiumok tréfás bemutatkozó műsora. A Teleki Kollégium kezdte, majd a Hámánosok következtek egy remekbeszabott, bár imitt-amott túlzó paródiáműsorral. A jobb sorsra érdemes kollégiumi rádió, a „Hámán Recsegő” különkiadásában adtak tudósítást az enyhén szólva roskadozó épület hétköznapjairól.

Kiderült ebből, hogy egészen tehetséges riporterek és bemozdók vannak a kollégiumban. (A kérdés mindössze az, hogy vajon miért csak néhány nappal a vizsgaidőszak kezdete, azaz a műsorzárás előtt kezdték meg „adásukat”?) — A Petőfi Kollégium csaszustásával, illetve rövidfilmbemutatókkal jelentkezett. Bepillantást nyerhettünk a főiskolás életmód néhány közismerten rejtett kulisszatájkába...

A HARMADIK EPÉS NAPON: a szó szoros értelmében epésre sikerült. Az eredetileg tervezett program — Beszélgetés régi kollégistákkal — nem valósult meg, mert a régi kollégisták nem jöttek el...

A NEGYEDIK EPÉS NAPON: a következő plakátok fogadták a kollégistákat: „Töltsön egy estét a 216-ossal! Ilyen még nem volt! Egy kollégiumi szoba bemutatkozik a maga pucerságában!”

Bé is mutatkoztak. Ha nem is meztelenül, de kétségtelenül rendkívül családiasan; jégeralsóban, pizsamában, illetve fürdőköpenyben fogadták a vendégeket a TÁ-klubban, ahová erre az estére beköltöztek — méghozzá ágyastól. A kapuban „koldus” gyűjtötte a könyöradományokat a szoba rokkantjai számára. Bőnn a szobaparancsnok lábát áztatott egy lajvóban, a hálóterem polihisztorra, Simon Pál pedig a szoba különleges ételspecialitásával, a franciakulcsos zsiroksenyérrel kínálta a megjelenteket. Aztán bemutatkozott a Farago—Simon citeraduo, volt közös éneklés — gitárkísérettel, ötperces rocktanfolyam, Mara—Tóni táncverseny. És sok-sok csokit lehetett nyerni a „Ki tud többet a 216-osról?” című vetélkedőn, illetve a műsort követő disco tréfás játékain.

AZ ÖTÖDIK EPÉS NAPON: a szexé volt a főszerep. Vajda Mária népművelő Népi szexológia — csújogatók című előadása még az egyébként tapasztalt, rutinosnak számító kollégistáknak is tartogatott meglepetéseket...

A HATODIK EPÉS NAPON: elszabadult a pokol a főiskola dísztermében! Ezen az estén ugyanis diákpuccsot hajtottak végre a kollégisták. A lázadást áldemokratikus korteshadjáratok és kortesbeszédék előzték meg, majd megjelentek a játékgéppisztolós terroristák... Mindennek eredményeként a megfélemlített tömeg szinte egyhangú szavazással Lízára — alias Szabó Erzsébet harmadéves, magyar—történelem szakos hallgatórc — szavazott. Aki már jóelőre készült a diákdiktatóri szerepre. Emlékműzeumot rendeztetett be, sajátosan magyar sztriptizbemutatókat tartott, groggal és más mimelt szeszekkel próbálta megnyerni választói bizalmát. Sikert! Bár kishíján veszélybe került a győzelem. Az ifjú, ám ambíciózus önjelölt, Mák István elsőéves, történelem—orosz szakos hallgató ugyanis nem nyugodott bele a vereségbe és a férfi egyenjogúságra hivatkozva gyors akcióval elfoglalta a Hámán Recsegő stúdióját. Felolvasta proklamációját, majd bejelentette, hogy átvesszi a hatalmat. Már-már úgy tűnt, hogy a Mák-puccs sikerrel jár... Ám, a grog, illetve Liza vereséget nem ismerő nő bája segített. Az ifjú önjelölt lemondott, s Liza átvette a hatalmat. Uralkodásának első fontos intézkedése: minden kollégista egy-egy üveg ingyen sört kapott a kollégiumi szesz — akarom mondani — kincstárból. Liza uralkodása alatt egyébként rendeztek még sportdelutánt, és a kegyes uralkodónó megengedte, hogy a főiskola irodalmi színpada bemutassa azt a darabot, amivel részt vesznek az országos színjátszó fesztiválon.

Végül tréfás vetélkedővel zárult a „Ha-TE-PÉS Nap”, melynek kapcsán elmondhatjuk: ezen a héten — a szokásostól eltérően — nem volt okuk a kollégistáknak az epésedésre.

DEZSŐ LÁSZLÓ

Politikusabban, aktívabban

A József Attila Tudományegyetem Oktatói-Dolgozói KISZ-szervezete április 20-án tartotta kiadottgyűlését a klubban. Az alapszervezetek megjelent küldötteit Czinkóczykyné Meskő Eszter, a KISZ Egyetemi Bizottságának titkárhelyettese, a küldött-értekezlet elnöke köszöntötte, majd Bertalan Ákos, az OD KISZ-titkára számolt az alapszervezetek munkájáról.

A titkár a bevezetőben emlékeztetett arra, hogy a vezetőség a mozgalmi év elején feladatultúzte ki, hogy az alapszervezetek politikussága fokozódjék. Ennek érdekében a taggyűléseken rendszeressé váltak a 15–20 perces aktuálpolitikai beszámolók, előadásokra, vitákra került sor a tagságot érdeklő kül- és belpolitikai témákból. Ebben a mozgalmi évben új politikai képzési rendszert indítottak, amelynek keretében hét előadást hallgatnak meg a dolgozó fiatalok. Az eszmei-politikai tevékenységben igen jelentős az, hogy a bölcsészkar, a jogkar és a marxista—leninista tanszékek alapszervezetének tagjai aktívan kapcsolódtak be más oktatói-dolgozó, illetve hallgatói alapszervezetek számára rendezett politikai tájékoztatók, előadások megtartásába.

Az OD KISZ-ben jelenleg tíz alapszervezet tevékenykedik, a taglétszám 340—360 fő között mozog. A fluktuáció nehezíti — különösen a TTK-s alapszervezeteknél — a mozgalmi munkát, s főleg az egyéni feladatvállalási rendszer következetes végrehajtását. Ugyanakkor megállapítható, hogy a taggyűlések politikussága és a mozgalmi munka aktív részét képezik. Közvetlenebb lett a kapcsolat az alapszervezetek között.

A szakmai-tanulmányi munkáról a titkár elmondta, hogy egymás szakterületének jobb megismerése céljából, főleg a TTK-n, az alapszervezetek klubjellegű

konzultációkat tartottak. Az oktató KISZ-csoportok a hallgatóknak konzultációk, korrepetációs formájában nyújtanak segítséget. Ebből a munkából nagy részt vállalt a Biológus, a Vegyész és a Matematikus—Fizikus alapszervezet. Mindhárom karon az oktató KISZ-csoport közül kerül ki az évfolyamfelelősök és a kollégiumi patronalok többsége. Az oktatók egyéni feladatvállalása keretében a kollégiumok munkáját a fiatal oktatók az eddiginél jobban is tudnák támogatni, ha az érintettek ezt igényelnék. Problémaként említette a szakmai továbbképzést, megállapítva, hogy e téren saját erőből tovább lépni — az önképzésen túl — nehéz és féltő, hogy megoldhatatlan feladat.

Közművelődési, társadalmi-közéleti tevékenységükből elsősorban azt emelte ki, hogy aktívan részt vesznek az előfelvetéseknek tartott konzultációkban és a FEB munkájában. Jelentős az alapszervezetek bekapcsolódása a TIT-csoportok tevékenységébe is. Az alapszervezetek eddig végzett munkáját elemezve kiemelte, hogy a kibernetikusok például két évfolyamon vezetik a Csongrád megyei Számítástechnikai Szakkört és meghatározó szerepük van a Számítástechnikai Koordinációs Bizottság munkájában. A labor tevékenységét bemutató előadás-sorozatot tartanak, s fontos szerepet játszanak a kubai hallgatók gyakorlati továbbképzésében. A könyvtári alapszervezet jelentős munkát végzett a KISZ-iskola könyvtárának rendezésében és a JATE-klubban a kézikönyvtár létrehozásában. A Vegyész alapszervezet érdeme a Mezőnagymihályi Általános Iskola kémia szertárának felszerelése és az Ifjú Kémikusok II. Országos Szimpóziumának megrendezése. A központi alapszervezet dolgozó eredményesen patronálják az egyetemi óvodát.

Beszámolt arról is, hogy a taggyűléseknek ismeretterjesztő előadással vagy élménybeszámolóval való összekapcsolása továbbra is gyakorlat. Nagy sikere van az „Ismerjük meg jobban egymást” kezdeményezésnek, aminek keretében volt kakajklirándulás a Maroson, pecsenyésztes Sziklósóton és a Tisza-parton, voltak közös színház- és hangversenyelőadások, valamint különböző klubestek. Négy névadóünnepséget rendeztek. KISZ-esek nagy része tagja a JATE SC-nek. A szakszervezeti sporteseményeken, bajnokságokban is szerepelnek — legkedveltebb körükben a labdarúgás, az asztalitenisz és a természetjárás.

Az érdekvédelmi munkáról szólva megállapította, hogy az tevékenységük legtitkosabb területe. Utalt a fiatalok szociális problémáira, s arra, hogy munkahelyi érdekvédelmi csoportok több helyen nehézségekbe ütköztek. Problémaként vetette fel, hogy a területileg illetékes pártalapszervezeteken túl csak a szakszervezetekben van képviselőjük, pedig nyilvánvalóan szükséges lenne ez más egyetemi fórumokon, testületekben is.

A vezetőség beszámolójához hozzászóltok értékelték és kritikusán elemezték az alapszervezetek munkáját. Többen foglalkoztak érdekvédelmi problémákkal — ezen belül a szerződéses munkaviszonyban levők helyzetével — és a sportmunkával. A felvetett kérdésekre a titkár választott, majd a küldöttgyűlés jóváhagyta a beszámolót.

Ezt követően sor került az OD KISZ-titkárának és vezetőségének megválasztására. Titkár ismét Bertalan Ákos lett. A vezetőség tagjai: dr. Bakonyi Géza, dr. Dorgai László, Farkas László, Gál György, dr. Kaltenbach Jenő, dr. Mezősi Gábor, Nagy László, Novák Róbert, Petrovics István, Szűcs Katalin, dr. Várnay Ernő és dr. Visky Csaba.